

Ministerul Finanțelor Publice

**Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații**

**DECIZIA NR. 13
25.01.2013**

privind soluționarea contestației formulată de
SC SRL, CUI,
din loc., județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. din 03.01.2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava prin adresa nr. din 21.12.2012, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. 11 din 03.01.2013, cu privire la contestația formulată de **SC SRL**, din loc., județul Suceava.

SC SRL, cu sediul în loc., județul Suceava, formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr.din data de 28.11.2012, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr. /05.12.2012, privind suma delei, reprezentând:

-lei TVA ;
-lei dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA;
-lei penalități de întârziere aferente TVA.

Decizia de impunere nr.din data de 28.11.2012, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr. /05.12.2012, a fost transmisă personal, fiind luată la cunoștință în data de **07.12.2012**, conform semnăturii de luare la cunoștință și ștampilei aplicată pe adresa de înaintare a acesteia.

SC SRL contestă decizia emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, contestația fiind înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice sub nr. din data de 12.12.2012.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC SRL formulează contestație împotriva Deciziei de impuneredin data de 28.11.2012, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală, înregistrat sub nr. /05.12.2012, privind suma delei, din carelei TVA șilei accesorii aferente TVA.

În susținerea contestației, petenta precizează că a achiziționat lemn rotund rășinoase cu aviz de însoțire material lemnos și factură de la SC SRL, facturi înregistrate în contabilitate cu opțiunea „taxare inversă”, înregistrând suma delei atât la TVA colectată, cât și la TVA deductibilă.

Contestatoarea susține că, prin această operațiune, nu s-au influențat cu nimic TVA de plată, cont 4423, sau TVA de rambursat, cont 4424.

Susține că, dacă SC SRL nu avea dreptul să aplice măsurile simplificate, „taxare inversă”, și trebuia să factureze cu TVA, atunci avea și obligația de a plăti TVA la bugetul de stat.

Precizează că societatea a fost verificată în anul 2011 pe linia impozitului pe profit și, prin Decizia de impunere 2032 din 19.12.2011, s-a stabilit un profit suplimentar delei, pentru facturile primite de la SC SRL.

În opinia contestatoarei, sumele stabilite prin Decizia de impunere nr.din data de 28.11.2012 nu sunt datorate și sunt stabilite abuziv.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din data de 28.11.2012, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr. /05.12.2012, s-au stabilit obligații fiscale totale în sumă delei, din care societatea contestă suma delei, reprezentând:

-lei TVA ;
-lei dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA;
-lei penalități de întârziere aferente TVA.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că prin procesul verbal nr. /01.09.2011, încheiat de comisarii Gărzii Financiare Suceava, s-a constatat că SC SRL a înregistrat în evidența contabilă, în perioada 01.11.2009-31.03.2010, un număr de 15 facturi, (TVA cu taxare inversă), care figurează emise de SC SRL, prin care se justifică achiziționarea cantității demc lemn rotund rășinoase, în valoare de(din carelei aferentă anului 2009 șilei aferentă anului 2010).

În evidența operativă a societății verificate au fost înregistrate un număr de 11 avize de însoțire primare (materiale lemnoase) care figurează emise de SC SRL și se regăsesc înregistrate în registrul de intrări-ieșiri material lemnos al SC SRL.

În urma verificărilor efectuate, s-a constatat că avizele de însoțire primare care au înscris la rubrica expeditor SC SRL, au fost ridicate de alte societăți comerciale, respectiv: SC SRL, SCSRLHarghita și SC-Harghita.

Organele de inspecție fiscală au constatat că SC SRL a fost radiată de la Oficiul Național al Registrului Comerțului în data de 20.09.2010, iar, pentru perioada 01.11.2009-31.03.2010, aceasta nu a depus declarații fiscale la organul fiscal competent (conform anexei nr. 2 – extras www.fiscnet.ro).

S-a constatat că cele 15 facturi au fost achitate cu numerar, și că în unele cazuri (avize de însoțire primare/25.02.2010,/24.02.2010,/05.03.2010,/16.03.2010), au fost emise câte 2 facturi pentru fiecare achiziție înregistrată, cu valoare de până lalei, cu scopul de a înregistra plata furnizorului în numerar, evitând efectuarea de viramente bancare.

În urma celor constatate, organele de inspecție au considerat că achiziția materialului lemnos de la SC SRL este fictivă, iar documentele justificative sunt nule de drept și nu îndeplinesc calitatea de documente legale de proveniență, pe cale de consecință, nici facturile fiscale nu îndeplinesc calitatea de document justificativ care să stea la baza înregistrării în contabilitatea a operațiunilor respective.

Organele de inspecție fiscală invocă prevederile 82 alin.2 din HG 44/2004, unde se precizează că „În cazul livrărilor de bunuri prevăzute la art. 160 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv pentru avansurile încasate, furnizorii emit facturi fără taxă și înscriu în aceste facturi o mențiune referitoare la faptul că au aplicat taxarea inversă. Taxa se calculează de către beneficiar și se înscrie în facturi și în jurnalul pentru cumpărări, fiind preluată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Din punct de vedere contabil, beneficiarul va înregistra în cursul perioadei fiscale articolul contabil 4426 = 4427 cu suma taxei aferente.”

Având în vedere cele constatate, organele de inspecției fiscale au procedat la respingerea exercitării dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru suma delei (.....lei * 19%).

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că, în luna august 2010, societatea a înregistrat pe cheltuieli suma delei, aferentă facturii nr./30.08.2010, cu TVA aferent de lei, reprezentând contravaloare bunuri care nu se consideră ca fiind efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, ci în folosul asociatului unic al societății, motiv pentru care nu au acordat dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată pentru suma de lei, sumă ce nu se contestă de societate.

Pentru **TVA stabilită** suplimentar, în sumă totală delei, s-au calculat **accesorii** în sumă totală delei, din care dobânzi în sumă delei și penalități de întârziere în sumă delei (pentru perioada 26.12.2009 -23.11.2012), sume contestate integral de societate.

S-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 145 alin. 2 și art. 146 alin. 1 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, art.160 lit. b pct. 82 din H.G. nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 8 alin. 9 din H.G. nr. 996 din 27 august 2008 pentru aprobarea Normelor referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, precum și prevederile art. 6, art. 120 alin 7, și art. 120¹ alin. 1 lit. c din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma contestată delei, reprezentând,lei taxa pe valoarea adăugată șilei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze dacă poate fi soluționată cauza pe fond, în condițiile în care a fost sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava prin adresa nr.din 19.09. 2011.

În fapt, organele de inspecție fiscală au efectuat verificarea taxei pe valoarea adăugată pentru perioada 01.10.2009-31.12.2010, ținând cont de constatările din Procesul verbal nr.din 19.09. 2011, întocmit de Garda Financiară Suceava.

Prin procesul verbal nr.din 19.09. 2011 încheiat de Garda Financiară Suceava s-a constatat că, în perioada noiembrie 2009 - martie 2010, SC SRL a înregistrat în evidența contabilă 15 (cincisprezece) facturi, (TVA cu taxare inversă), emise de SC SRL, reprezentând achiziția cantității demc lemn rotund rășinoase în valoare delei, în baza unor avize de însoțire care nu aparțin furnizorului menționat pe facturi (avizele de însoțire au fost ridicate de la Direcția Silvică de către alte societăți comerciale, respectiv, SC SRL, SCSRLHarghita și SC– Harghita).

S-a constatat că cele 15 facturi au fost achitate cu numerar, și că în unele cazuri au fost emise câte 2 facturi pentru fiecare achiziție înregistrată, cu valoare de până lalei, cu scopul de a înregistra plata furnizorului în numerar, evitând efectuarea de viramente bancare.

Din verificările efectuate, s-a constatat că SC SRL a fost radiată de la Oficiul Național al Registrului Comerțului în data de 20.09.2010, iar, pentru

perioada 01.11.2009-31.03.2010, aceasta nu a depus declarații fiscale la organul fiscal competent.

În baza celor constatate, organele de inspecție au considerat că achiziția materialului lemnos de la SC SRL este fictivă, iar documentele justificative sunt nule de drept și nu dau dreptul la deducerea cheltuielilor cu materialul lemnos achiziționat.

Având în vedere cele constatate, organele de inspecție fiscală au procedat la respingerea exercitării dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru suma delei (.....lei * 19%), aferentă celor 15 (cincisprezece) facturi emise de SC SRL, pentru care societatea a aplicat măsurile de simplificare TVA (taxare inversă).

În urma constatărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit TVA suplimentară de plată în sumă de lei, aferentă unei baze impozabile delei (.....lei x 19%).

Pentru TVA stabilită suplimentar în sumă de lei, s-au calculat **accesorii** în sumă totală delei, din care dobânzi în sumă delei și penalități de întârziere în sumă delei.

Procesul verbal înregistrat sub nr.din 01.09. 2011, încheiat de Garda Financiară Suceava, a fost înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul Suceava, cu adresa nr.din 19.09. 2011, existând indiciile săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată cu privire la contestația formulată.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, face aplicarea art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți; [...]

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea ”.

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din data de 28.11.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția

fiscală, și stabilirea caracterului infracțional al faptei săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei.

Această interdependență constă în faptul că organele de cercetare penală urmează să se pronunțe asupra caracterului infracțional al faptei, având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, conform cărora achiziția materialului lemnos de la SC SRL este fictivă, iar documentele justificative sunt nule de drept și nu dau dreptul la deducerea cheltuielilor cu materialul lemnos achiziționat.

Urmare celor prezentate, organele de cercetare penală urmează să analizeze dacă faptele prezentate întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni, prevăzute la art. 9 alin. 1 lit. a din Legea 241/2005 privind evaziunea fiscală.

Totodată, se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor 2 acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni, iar pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Potrivit principiului de drept prevăzut la art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală „Judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale”.

Precizăm, de asemenea, că și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 449/26.10.2004, a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 183, alin. 1 lit. a din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, devenit art. 214 alin. 1 lit. a după renumerotare, s-a pronunțat în sensul că *„întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau inexistenței infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii.”*

De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a constatat *„Pentru identitatea de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificare și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ”.*

Prin Decizia nr. 72/28.05.1996, Curtea Constituțională a reținut că nu trebuie ignorate nici prevederile art. 22 alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora”hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor ce atrag plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și

constatate în virtutea faptei infracționale, potrivit principiului de drept „penalul ține loc civilul”, consacrat prin art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei fapt, pentru care se va suspenda soluționarea contestației pentru suma contestată delei, reprezentând,taxa pe valoarea adăugată,lei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată, **procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214 alin. 3 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.**

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care se va **suspenda soluționarea** cauzei civile pentru **suma totală delei**, conform pct. 10.1 din Ordinul președintelui A.N.A.F nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 380 din 31 mai 2011, care prevede:

„10.1. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține împuternicitului contestatorului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de împuternicit, conform pct. 2.2—2.4 din prezentele instrucțiuni.”

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală și de constituirea statului ca parte civilă în procesul penal pentru recuperarea pe această cale a prejudiciului cauzat bugetului de stat, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu prevederile art. 214 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și pct. 10.1 din Ordinul președintelui A.N.A.F nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 380 din 31 mai 2011, citat anterior.

2. Referitor la suma lei, reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată, din care dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei, stabilite prin Decizia de impunere nr.din data de 28.11.2012, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a

Finanțelor Publice Suceava se poate pronunța asupra acestui capăt de cerere în condițiile în care prin contestația formulată contribuabilul nu aduce nici o motivație în susținerea acestora.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele fiscale au stabilit în sarcina societății, prin Decizia de impunere nr.din data de 28.11.2012, TVA de plată în sumă totală delei, din care:

-lei reprezentând TVA pentru care nu s-a acordat dreptul la deducere aferentă achizițiilor de lemn rotund rășinoase care nu au la bază documente legale de proveniență;

- lei reprezentând TVA aferent unor bunuri care nu se consideră ca fiind efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Pentru TVA stabilită suplimentar în sumă totală delei, s-au calculat accesorii în sumă totală delei, din care dobânzi în sumă delei și penalități de întârziere în sumă de, astfel:

- pentru TVA stabilită suplimentar în sumă delei s-au calculat accesorii în sumă delei, din care dobânzi în sumă delei și penalități de întârziere în sumă delei;

- pentru TVA stabilită suplimentar în sumă de lei s-au calculat accesorii în sumă de lei, din care dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de lei (pentru perioada 25.09.2009 -23.11.2012).

Calculul accesoriilor aferente TVA în sumă de lei se prezintă astfel:

baza calcul maj	număr zile întârz.	dobânzi %	Suma dobanzi	Penalități %	Suma penalități
.....	---	0.05%	---		
.....	---	0.04%	---		
.....				15%
total		

SC SRL formulează contestație pentru TVA în sumă delei, și pentru dobânzi în sumă deși penalități de întârziere în sumă delei, ce sunt aferente TVA stabilită suplimentar în sumă totală delei.

Se constată că societatea, contestă din TVA stabilită suplimentar în sumă totală delei, doar suma delei, în timp ce accesoriile le contestă integral, deci și pentru TVA necontestată în sumă de lei.

Deși societatea contestă dobânzi în sumă deși penalități de întârziere în sumă delei, prin contestația formulată aduce argumente numai pentru suma de

.....lei dobânzi TVA și pentru suma delei penalități de întârziere, aferente TVA stabilită suplimentar în sumă delei.

Societatea nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației care să combată constatările organelor de inspecție fiscală referitoare la stabilirea dobânzilor și penalități de întârziere aferente TVA, privind diferența de lei, reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată necontestată în sumă de lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 206** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 206

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;**
- b) obiectul contestației;**
- c) motivele de fapt și de drept;**
- d) dovezile pe care se întemeiază.”**

Potrivit acestui text de lege, în cuprinsul unei contestații se regăsesc motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază.

Art. 213 din actul normativ mai sus menționat prevede că:

„Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

[...]”.

Rezultă din acest text de lege că organele competente în soluționarea contestațiilor analizează susținerile părților, dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei, iar soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

Pct. 11.1 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137 din 27 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

„11. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 216 din Codul de procedură fiscală - Soluții asupra contestației

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării.”

Se reține că deși SC SRL contestă accesoriile aferente TVA în sumă totală delei, prin contestație aduce argumente doar pentru accesoriile în sumă de lei, aferente TVA contestat în sumă delei, fapt pentru care organul de soluționare nu se poate substitui contestatoarei.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatorului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neaprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

În baza celor reținute și având în vedere că SC SRL deși contestă suma delei reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată, din care dobânzi în sumă delei și penalități de întârziere în sumă de, **nu aduce** motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de organele de inspecție fiscală, cu privire la suma de lei, din care dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei, aferente taxei pe valoarea adăugată necontestată de societate în sumă de lei, contestația urmează **a fi respinsă ca nemotivată pentru accesorii aferente TVA în sumă de lei**, organele de soluționare neputându-se substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat decizia de impunere mai sus precizată, în conformitate cu prevederile pct. 2.5 din O.P.A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră:

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Având în vedere că petenta nu aduce nici un argument în favoarea sa pentru a demonstra că nu datorează către bugetul statului accesorii în sumă de lei, faptul că argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării și ținând cont și de faptul că soluționarea contestației se face în limitele sesizării, urmează a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere ca nemotivată.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Suspendarea soluționării contestației formulate de **SC SRL, CUI**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din data de 28.11.2012, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, privind suma de **.....lei**, reprezentând:

-lei TVA ;
-lei dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA;
-lei penalități de întârziere aferente TVA,

procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din data de 28.11.2012, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, privind suma totală **..... lei**, reprezentând:

- lei dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA;
- lei penalități de întârziere aferente TVA.

Prezenta decizie poate fi atacată la **Tribunalul Suceava**, în termen de 6 luni de la comunicare, conform procedurii legale.